Studiu 2

La inceput

Comentariu de Alejandro Bullon

Acum cateva zile m-am intalnit cu o persoana careia nu ii mergea nimic in viata. Mi-a spus, “pastore viata mea nu mai are nici un sens, nu stiu pentru ce am venit pe lume, mai bine nu m-as fi nascut “. Eu inteleg ca aceasta persoana era ranita datorita circumstantelor si dupa ce mi-a zis mi-am dat seama ca era mai degraba un strigat de durere decat o declaratie de incredulitate.

Dar daca incerci sa analizezi bine, iti dai seama ca multe persoane nu au siguranta de unde vin si incotro merg, sau ce fac in aceasta viata. De aceea este foarte important sa cunoastem originile noastre. Obiectivul studiului din aceasta saptamna este de a reviza doctrina creatiunii. Acesta este necesar si urgent si aceasta stii de ce? Pentru ca umanismul care spune ca centrul tuturor lucrurilor este omul, se infiltra ascuns in cercurile crestine. In aceste conditii trebuie pusa o intrebare: “De ce este atat de important sa credem ca suntem fructul creatiunii lui Dumnezeu?”. Este important pentru un simplu motiv: exista numai doua puncte de vedere cu privire la originea omului.

Noi credem ca Dumnezeu ne-a creat, dar exista multa lume care nu crede asa, si este vorba de persoane inteligente. Aceste persoane cred ca omul este rezultatul unui proces evolutiv in urma unuei explozii cosmice care a generat originea vietii. Deci suntem rezultatul evolutiei, iar daca suntem rezultatul evolutiei rezulta ca línea vietii noastre este o pura coincidenta, nu are scop, nu are obiectiv, am fi putut aparea in lume tot la fel cum nu am fi putut aparea niciodata. In aceste conditii, ca si tanarul cu care am inceput aceste comentarii este normal sa ne intrebam pentru ce existam, ce este de viata noastra, ce asteptam de la ea, de ce suntem aici, de ce ne-am nascut.

Dar daca din celalalt punct de vedere suntem fructul, rezultatul creatiunii lui Dumnezeu, atunci viata da, are sens, suntem rezultatul dragostei lui Dumnezeu, iar Dumnezeu nu face nimic fara motiv. El a planuit aparitia si existenta noastra, iar totul, absolut totul, chiar durerea si lucrurile triste care ni se intampla, au sens.

Faptul ca Dumnezeu nu face nimic fara un motiv bine intemeiat este prezentat chiar in istoria creatiunii. Gen 1,1:

“ 1La început, Dumnezeu a făcut cerurile şi pământul. “

Acest verset face o descriere generala a creatiunii. Apoi, incepand cu versetul 2 este prezentata descrierea specifica, concreta, in detaliu cum aceasta creatie prezentata in versetul 1 a fost realizata. Este ca si cum ti-as fi spus ca eu am fost in Israel. Intelegi? Acesta este o descriere generala a faptului ca am fost in Israel, scurt si rezumat. Apoi voi continua cu relatarea specifica, cu detalii, spunand ca am fost cu niste prieteni, ca am folosit o anumita companie de aviatie cu are am facut escala in Egipt, dupa care ne-am indreptat catre Israel etc.etc. etc., adica relatare specifica, detaliind fiecare pas.

Stii, exista multi teologi care cred ca Gen. 1,1 ca Dumnezeu a creat pamantul intr-un moment determinat al istoriei, iar apoi, pamantul a ramas abandonat miloane de ani pana cand in final Dumnezeu a decis sa puna in ordine pamantului dezordonat. Aceasa idee poate sa para interesanta dar nu se potriveste cu caracterul lui Dumnezeu. Ce sens ar avea crearea unui pamant care sa ramana abandonat milioane de ani, de ce Dumnezeu ar fi facut-o? Dar pe langa aceste intrebari, daca ne intoarcem la descrierea creatiunii, vedem ca propia prezentare ne face sa intelegem foarte clar ceea ce am spus la inceput, versetul 1 ne prezinta descrierea generala iar urmatorul verset cea specifica, in detaliu. Deci, vrea sa spuna ca versetul unu, este rezumatul intregii descrieri, “Dumnezeu a creat!”. Si cum a creat? Aceasta o vedem incepand cu versetul doi.

Primele trei zile, Dumnezeu a pus in ordine pamantul, in urmatoarele trei zile Dumnezeu a umplut golul lucrurilor, iar in a saptea zi s-a odihnit si s-a bucurat de lucrarea Sa perfecta. Aceasta este relatarea din Geneza 1.

2. Sa trecem acum la partea a doua a studiului. Aici vom vedea bucuria si fericirea lui Dumnezeu si a fiintelor umane necazute pentru minunatia creatiunii. De asemenea vom vedea participarea Duhului Sfant la creatiune. Iov 38,4-7:

“4Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.
5Cine i-a hotărât măsurile, ştii? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?
6Pe ce sunt sprijinite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului, 7atunci când stelele dimineţii izbucneau în cântări de bucurie, şi când toţi fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie? “

Te rog sa observi ca aceste texte scoate in evidenta cu cata dragoste pregateste Dumnezeu crearea pamantului si a fiintei umane. Este asemenea unei mame iubitoare care pregateste totul pentru nasterea copilului. Si toate acestea sunt realizate pe fondul cantarilor de salva si bucurie. Geneza 1,2 spune ca Duhul lui Dumnezeu se misca pe deasupra apelor. Acest Duh nu este un vant nevinovat care sufla peste apele adancului, este o Persoana fericita care pune in ordine totul pentru a pregati venirea, aparitie fiintei umane.

Cuvantul “se misca” in evreeste, este folosit numai de doua ori in Biblie, aici in Gen.1,1 si in Deuteronom 32,10-11:

“ 10El l-a găsit într-un ţinut pustiu, Într-o singurătate plină de urlete înfricoşate; L-a înconjurat, l-a îngrijit, Şi l-a păzit ca lumina ochiului Lui.
11Ca vulturul care îşi scutură cuibul, Zboară deasupra puilor, Îşi întinde aripile, îi ia, Şi-i poartă pe penele lui: “

In acest text se vorbeste de dragostea cu care vulturul ingrijeste puii sai. Tot asa si Duhul se ingrijea la creatiune, cuvantul este acelasi. Dragostea este centrul creatiunii. O, prietene, Dumnezeu te-a creat datorita dragostei si cu dragoste. Nu esti rezultatul unei simple intamplari si aceasta in ciuda momentelor dificile prin care treci in aceste momente. Dumnezeu are un plan cu viata ta, dar El sa stii ca te asteapta cu nerabdare ca tu sa ii ceri ajutorul. Problema noastra nu este la Dumnezeu ci la noi pentru ca noi dorim ca sa fim la carma vietii si sa o conducem dupa cum ne place. Dar aici, ne merge rau, ne ranim, sangeram si atunci cand suntem disperati si nu stim ce sa facem, ne amintim de Dumnezeu. Dar El este un Dumnezeu iubitor, care doreste sa te ajute, doreste sa intervina in viata ta, daca tu ii permiti sa o faca.

3. A treia parte a lectiei vorbeste despre puterea creatoare a lui Dumnezeu revelata in natura. Ps. 19,1:

“1Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi întinderea lor vesteşte lucrarea mâinilor Lui. “

As vrea sa te provoc ca intr-o noapte sa iesi pe camp, indeparteaza-te putin de orasele construite de fiinta umana, lasa la o parte pentru un moment tot ce e material si intorce-ti privirile la natura. Priveste cerul si spune-mi, este posibil sa crezi ca toata aceasta minunatie celesta a aparut din intamplare? Bineintelesc ca nu! Exista o minte inteligenta in spatele a tot ce se vede si o mana a dragostei care a creat si a stabilit universul. Acesta minte si aceasta mana apartin lui Dumnezeu.

Iar acum ceeace ma impresioneaza este ca Dumenzeu nu a creat universul pentru a-l abandona. El cunoaste numarul si numele stelelor. El cunoaste orbita si miscarea fiecarui astru. Si daca cunoaste atat de bine aceste lucruri, cum nu ar cunoaste fiinta umana? Cum nu te-ar cunoaste pe tine? Cum crezi ca nu s-ar preocupa pentru tine? Aceasta este ceea ce ar trebui sa ocupe cel mai mult timpul tau. Nu de a proba cu argumente existenta lui Dumnezeu ci de a trai o experienta personala cu Acest Dumnezeu minunat. Sa umbli cu El asa cum a umblat Enoh. Sa te increzi in El, asa cum s-a increzut Daniel in groapa cu lei, si sa-L prinzi de mana si sa te ridici asa cum a facut David dupa ce a cazut.

Pentru ca intr-adevar putin ajuta sa stii ca exista un Dumnezeu care poate fi descoperit in natura, daca El nu este Dumnezeul tau personal. La ce ti-ar ajuta sa stii aceasta? Daca acest Dumnezeu nu este Tatal tau iubitor care merge in fiecare clipa cu tine, nu te ajuta – teoria nu te ajuta la nimic dragul meu.

Problema studiului scolii de sabat este ca noi putem sa cadem in capcana teoriei. De exemplu putem prezenta argumente in favoarea pazirii sabatului , sa stim versete din memorie, dar aceasta nu te ajuta cu nimic daca tu nu aplici aceasta la experienta ta personala, daca nu traiesti o viata de comuniune cu El.

4. Sa trecem acum la partea a patra a studiului. Vom vorbi aici depsre cruce si despre creatiune. Pentru aceasta vom citi Ioan 1,1-3:

“1 La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu.
2 El era la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. “

Acest verset vorbeste despre intruparea lui Hristos. Dar ce nevoie avea Ioan sa vorbeasca despre creatiune in mijlocul discutiei despre intrupare? Simplu, in mintea divina nu exista rascumparare fara creatiune. Adica vrea sa spuna ca intruparea si in consecinta moartea lui Hristos pe cruce au fost cauzate de creatiunea deteriorata de pacat. Aceasta este de vitala importanta atunci cand se vorbeste despre cursul diferit pe care il ureaza creationismul si evolutionismul.

Iata in timp ce evolutionismul invata ca fiinta umana se naste din forme inferioare de viata, in timp ce dupa parerea evolutionistilor omul in stadiul sau original nu era decat un animal care a evoluat luand forma unei maimute, apoi a omului de neandertal - o fiinta primitiva si groteasca, care s-a transformat pe parcursul a miliane de ani devenind o fiinta inteligenta - creationismul invata exact contrariul. Creationismul invata ca omul a fost creat dupa chipul si asemanarea lui Dumnezeu, iar din cauza pacatului a inceput sa se deterioreze pana intr-acolo incat a devenit o fiinta violenta, egoista, meschina, capabila sa faca cele mai mari barbaritati pe care cineva si le poate imagina.

De aceea, moartea lui Hristos pe cruce, este una dintre cele mai mari dovezi ale unei creatiuni perfecte. Ce necesitate avea Dumnezeu sa trimita pe Fiul Sau sa moara, daca umanitatea ar fi evoluat spre mai bine? De ce era necesar ca omul sa urmeze o traiectorie a progresului? Pavel ne confirma aceasta in declaratia sa din Romani 5,12:

“12 De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, şi prin păcat a intrat moartea, şi astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toţi au păcătuit... “

Vezi Pacatul a intrat printr-un om. Din cauza lui Adam a intrat moartea si a trecut la toate fiintele umane. Prin Adam, dupa aparitia pacatului a inceput procesul degenerativ. De aceea a fost necesar ca Isus sa vina in lume pentru a ne impaca cu Dumnezeu si sa intitieze procesul de restaurare.

In rezumat: in timp ce evolutionismul invata ca omul progreseaza, creationismul ne spune ca omul a degenerat (in urma pacatului).

Atunci, de ce era necesara rascumpararea? Pentru ca trebuia sa fie ridicat omul cazut. Dar daca omul evolua, mergea in sus, ce nevoie ar fi avut sa fie ridicat si rascumparat? De ce trebuie sa mai moara Hristos? Deci crucea este cea mai mare dovata da omul avea nevoie de ajutor si ca omul a fost creat perfect dar din nefericire, din cauza pacatului s-a degenerat, s-a deteriorat, s-a depravat.

5. Am ajuns la sfarsitul lectiei. Gandul central al acestei a cincea parti este restaurarea finala a pamantului si a fiintei umane. Teoria evolutionismului ne duce in mod obligatoriu spre un tunel fara iesire. In ciuda faptului ca in zilele noastre fiinta umana a inventat multe lucruri extraordinare, in ciuda faptului ca ajuns in cosmos, a progresat in tratarea bolilor, teoria evolutionista nu poate nega ca toata tehnologia si inaintarea stiintei nu au putu schimba natura egoista a fiintei umane. Au facut-o sofisticata, dar azi totusi se ucide, se fura, se comit cele mai mari atrocitati cu rafinament si subtilitate, se comit cele mai perverse asasinate fara a lua un cutit sau o piatra si nici macar un pistol. Se pot face toate acestea fiind imbracat elegant, cu cravata, sezand intr-un frumos birou.

Ce speranta ii ramane fiintei umane? Se va termina intr-o zi acest spirit egoist si nestapanit al omului? Va inventa stiinta vre-un cip capabil sa schimbe caracterul rau al omului? Nu! Evolutionismul nu poate raspunde la aceste intrebari. El te duce spre un tunel fara iesire, spre o intunecime fara raspunsuri.

Dar Biblia, da, ea face exact contrariul, Biblia iti arata speranta unui cer nou si al unui pamant reinoit, iti arata miralolul transformarii, si iti spune ca acest corp muritor va fi imbracat in nemurire iar coruptibilul va fi transformat in incoruptibil.

Nu este aceasta minunat? Durerea acestei vieti va ajunge la sfarsit. Hristos va reveni pentru a pune capat procesului de deteriorare initiat de pacat. Moartea, boala, mizeria acestei lumi nu vor mai exista pentru totdeauna. Viitorul este mai bun pentru cei ce cred in Dumnezeu. El a avut suficienta putere pentru a crea lumea in 6 zile si are putere suficienta pentru a invia pe cei ce se odihnesc in credinta in Hristos, intr-o clipeala de ochi. Nimic nu este pierdut pentru cei ce se incred in Dumnezeu. De aceea, dragul meu, durerea pe care oa traiesti in acest moment va trece. Ai incredere in Domnul, El te iubeste mult.

Dumnezeu sa te binecuvanteze!